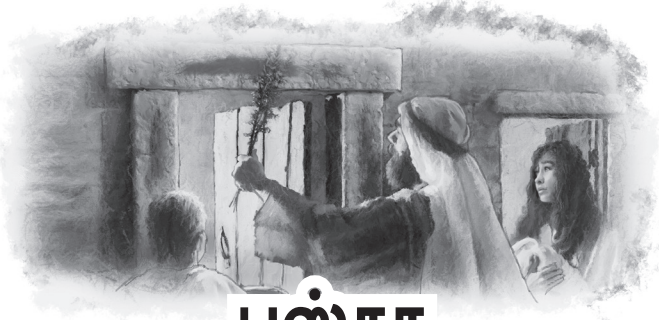

பஸ்கா

ஓய்வுநாள் நிற்பகல்

இவ்வார ஆராய்ச்சிக்கு: யாத் 11:1-10; மீகா 6:8; யாத் 12:1-30; 1கொரி 5:7; யாத் 13:14-16; எபி 11:28.

மனன வசனம்: அப்பொழுது உங்கள் பிள்ளைகள்: இந்த ஆராதனையின் கருத்து என்ன என்று உங்களைக் கேட்டால், இது கர்த்தருடைய பஸ்காவாகிய பஸி; அவர் எகிப்தியரை அதம்பண்ணி, நம்முடைய வீடுகளைத் தப்பப்பண்ணினபோது, எகிப்திலிருந்த இஸ்ரவேல் புத்திரருடைய வீடுகளைக் கடந்துபோனார் என்று நீங்கள் சொல்லவேண்டும் என்றான். யாத் 12:26,27.

கடைசியும் பத்தாவதுமான வாதை நேரிடவிருந்தது. இறுதி எச்சரிப்பு கொடுக்கப்பட்டது; இறுதித் தீர்மானத்தைச் செய்தாகவேண்டும். அது வாழ்வா, சாவா பிரச்சினை. தனிப்பட்ட நபரின் வாழ்க்கை மட்டுமல்ல, குடும்பங்களும் ஒட்டுமொத்த தேசமும் செழிப்பது அதைச் சார்ந்துதான் இருந்தது. ஏராளமான மக்கள் வாழப்போகிறார்களா, சாகப்போகிறார்களா என்பதைத் தீர்மானிக்கிற பொறுப்பு பார்வோனுக்கும் அவரது அதிகாரிகளுக்கும் இருந்தது. ஜீவனுள்ள தேவனை பார்வோன் எவ்வாறு பார்க்கப்போகிறான் என்பது அவனது எதிர்காலத்தைமட்டுமல்ல, அவனது தேசத்தின் எதிர்காலத்தையும் தீர்மானிக்கவிருந்தது.

குழந்தைகள் நம்மீது கடுமையாக அழுத்தும்போது, அடுத்து நாம் எடுத்து வைக்கிற அடி, செல்கிற திசை நம் வாழ்க்கையில் மட்டுமல்ல, பிறரது வாழ்க்கை யிலும் மிகப்பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தலாம்; இதை எவ்வாறு உணருகிறோம்? என்ன தீர்மானத்தைச் செய்கிறோம்? நாம் சரியான தீர்மானம் செய்வதற்கான ஞானத்தையும் அறிவையும் ஆற்றலையும் கொடுப்பதற்கு தேவன் அதிகம் விரும்புகிறார். 1கொரி 1:30; பிலி 2:13.

ஆனாலும், நம் இருதயங்களில் பிடிவாதம் இருப்பதால், நாம் சரியானதைச் செய்ய விரும்புவதே இல்லை. நமக்கு எது சரியெனத் தெரியும்; ஆனால் செய்ய மாட்டோம். யாத்திராகம அனுபவத்தில், திரளான ஆதாரங்கள் கொடுக்கப்பட்ட போதிலும், ஒரு மனிதன் கீழ்ப்படி யமறுத்ததால், அது அவனுக்கும் அவனைச் சேர்ந்த அநேகருக்கும் அழிவைக் கொண்டுவந்தது; இது ஒரு மாறாத நியதி.

2025 ஆகஸ்ட் 2 வகுப்புக்காகப் படிக்கவேண்டிய பாடம்

இன்னும் ஒரு வாதை

‘கர்த்தராகிய ஆண்டவர்தீர்க்கதரிசிகளாகிய தம்முடைய ஊழியக்காரருக்குத் தமது இரகசியத்தை வெளிப்படுத்தாமல் ஒரு காரியத்தையும் செய்யார்’. ஆமோஸ் 3:7. பார்வோனுக்கு அடுத்து நிகழ் விருந்ததை தீர்க்கதரிசியாகிய மோசேமூலம் தேவன் வெளிப்படுத்தினார். மிகத்தீரவிருமான அந்த எச்சரிப்பு பார்வோனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அது பெருமை, அடக்குமுறை, வன்முறை, விக்கிரகாராதனை ஆகியவற்றின் மீதான நியாயத்தீர்ப்பு; இவை அனைத்தும் தான் எகிப்தின்மீது அந்த அழிவுகளைக் கொண்டுவந்தன.

எகிப்தின்மீது நியாயத்தீர்ப்பை வழங்குவதற்குமுன் தேவன் கொடுத்த எச்சரிப்பு என்ன? யாத் 11:1-10.

எகிப்தியருக்கு காலதவணை கொடுக்கப்பட்டது, மூன்றுநாள்மட்டும் உண்டான காரிருளின்போது, சமீபத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகளையும் அவற்றின் பொருளையும் யோசித்துப் பார்க்க அவர்களுக்கு நேரமிருந்தது. மேலும் சரியானதைச் செய்வதற்கு கடைசியாக ஒருமுறை பிரத்தியேகமாக எச்சரிப்பும் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் மோசே ‘உக்கிரமான கோபத்தோடே பார்வோனை விட்டுப் புறப்பட்டான்’ என்று யாத் 11:8 சொல்கிறது. மோசே ஏன் கோபத்தோடு புறப்படவேண்டும்? ஏனென்றால், அந்தப் பத்தாவது வாதை, பார்வோனின் இருதயக் கடினத்தின் நிமித்தம் பல அப்பாவி மக்களைத் தாக்கி, பெருந்துயரத்தை உண்டாக்கவிருந்ததை அவர் அறிந்திருக்கவேண்டும்.

மேலும், வேதாகம அடையாளங்களில் பத்து என்பது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. பத்து என்பது முழுமை அல்லது பூரணத்தைச் சுட்டிக்காட்டியது (பத்துக்கற் பனைகள் தேவனுடைய ஒழுக்கச்சட்டத்தின் முழுமையான வெளிப்பாடாக இருந்ததை யோசித்துப் பாருங்கள்). எகிப்தின் பத்து வாதைகளும் தேவனுடைய நியாயத்திற்கும், நீதியான தண்டனைக்கும் முழு வெளிப்பாடாக இருந்தது.

தேவனே நியாயாதிபதி; பெருமைக்கும், அநியாயத்திற்கும், பாகுபாட்டிற்கும், முரட்டாட்டத்திற்கும், அடக்குமுறைக்கும், கொடுமைக்கும், சுயநலத்திற்கும் அவர் எதிர்த்து நிற்கிறார். உபத்திரவத்திலும் துஷ்பிரயோகத்திலும் இருப்பவர்களுக்கும், தவறாக நடத்தப்படுகிறவர்களுக்கும் தேவன் உதவிசெய்கிறார்; நியாயம்செய்வார். அது உண்மையில் அவரது அன்பின் வெளிப்பாடு. சங் 2:12; 33:5; 85:11; 89:14; 101:1; ஏசா 16:5; எரே 9:24.

நாமும் அன்புகாட்டவும் நியாயமாக வாழவும் நம்மால் இயன்ற அளவுக்கு முயலவேண்டும். ஆனாலும், இதில் ஏதாவது ஒன்றில் அளவை மீறிச் செல்லவும் வாய்ப்புள்ளது. ‘அன்பினால்’ தவறுகளையும், சரிசெய்யவேண்டிய விஷயங்களையும் கண்டுகொள்ளாமல் விடவும் வாய்ப்புள்ளது. அல்லது நியாயத்தை சற்றும் வளைக்கமுடியாத ஒன்றுபோலக் கருதி நடக்கவும் வாய்ப்புள்ளது. இந்த இரண்டு தீவிரப்போக்கும் சரியல்ல. மாறாக நாம் செய்யவேண்டியது இதுதான்: ‘இரக்கத்தைச் சிநேகித்து, உன் தேவனுக்கு முன்பாக மனத்தாழ்மையாய் நடப்பதை அல்லாமல் வேறே என்னத்தைக் கர்த்தர் உன்னிடத்தில் கேட்கிறார்?’ மீகா 6:8.

இதில் சமநிலையைக் கடைப்பிடிக்க இயலாவிட்டால் (நம்மால் முடியாத ஒன்றுதான்) நியாயத் தைவிட இரக்கத்தின் பக்கம் சாய்வது ஏன் நல்லது? அல்லது அப்படிச் செய்வது நல்லதா?

மறுவாழ்வு

இஸ்ரவேலர் எகிப்தைவிட்டுப் புறப்படுவதற்குமுன் மோசேயிடமும் ஆரோனிடமும் தேவன் சொன்ன விசேஷித்த அறிவுரை என்ன? யாத் 12:1-20.

முதியவர்கள், சிறுபிள்ளைகளுடைய தாய்மார்கள், மிருகங்கள் என அனைவரும் கிளம்பவேண்டியிருந்ததால், அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதுபற்றி மோசே மற்றும் ஆரோனிடம் தேவன் சொல்லியிருப்பாரென நாம் எதிர்பார்க்கலாம். ஆனால் தேவனுடைய கட்டளை ஆச்சரியமளிக்கிறது; அவர் பஸ்காவை ஆசரிக்கச் சொல்லுகிறார். அதாவது, அவர்களை மீட்கவிருந்த கர்த்தரைத் தொழுவதில் அவர்கள் கவனம்செலுத்த வேண்டியிருந்தது. மற்ற அனைத்தும் அதனதன் நேரத்தில் நடக்கவிருந்தன.

ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் ஒரு ஆட்டுக்குட்டியை அடிக்கவேண்டும், அதில் ஒன்றையும் மீதியாக வைக்கக்கூடாது. ஒவ்வொருவரும் அவரவர் பங்கைப் புசிக்கவேண்டும், ஒரு ஆட்டுக்குட்டியைப் புசிக்க அந்தக் குடும்பத்தில் போதுமான ஆட்கள் இல்லாவிட்டால், பக்கத்து குடும்பத்தினருடன் சேர்ந்து புசிக்கவேண்டும்.

இறுதி வாதையின்போது தேவன் அவர்களுக்கு என்ன செய்யவிருந்தார்? யாத் 12:13,14. அவை அனைத்தும் எதை அடையாளப்படுத்துகின்றன?

அந்த யாத்திரை அனுபவத்தை கடந்தகாலத்தில் தேவன் தங்கள் முற்பிதாக்களுக்குச் செய்தவற்றின் நினைவுகூருதலாகமட்டும் அல்லாமல், ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் அவரே விடுதலையைக் கொடுக்கிறவர் என்கிற உண்மையை உணர்ந்தும் ஒவ்வொரு வருடமும் அதைக் கொண்டாடவேண்டியிருந்தது. ஒவ்வொரு தலைமுறையினருக்கும் அது ஒரு புதிய அனுபவமாக இருக்கவேண்டியிருந்தது.

பஸ்காவின் அர்த்தம்பற்றி 12, 13ம் வசனங்கள் விளக்குகின்றன; அதாவது தண்டனை தீர்ப்பு இஸ்ரவேலரைக் 'கடந்துபோகும்'; அதனால் அவர்கள் 'பஸ்காவை' நினைவுகூருதலாக ஆசரிக்கவேண்டும். பஸ்கா என்றால், 'கடந்துசெல்லுதல்' என்று அர்த்தம்; அதாவது இரட்சிப்புக்கும் ஜீவனுக்கும் அடையாளமான ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தமானது யாருடைய விடுவாசல் நிலைக்கால்களில் தெளிக்கப்பட்டிருந்ததோ, அந்த வீட்டை அழிவு கடந்துசென்றது. பஸ்கா என்பதற்கான எபிரெய் பெயர்ச்சொல் பெஷாக்; இதற்கான வினைச்சொல்லுக்கு 'கடந்துசெல்' என்று அர்த்தம்.

பஸ்கா கொண்டாட்டம், தேவன் தம் மக்களுக்காக மகத்துவத்தோடும் கிருபையோடும் செய்தவற்றை இஸ்ரவேலரில் ஒவ்வொரு நபருக்கும் நினைவுப்படுத்தவேண்டும். அவர்களது தேசிய அடையாளம் பாதுகாக்கப்படவும், மதநம்பிக்கைகள் உறுதிப்படவும் அந்தக் கொண்டாட்டம் உதவியது.

கடந்தகாலத்தில் தேவன் செய்த நன்மைகளை நினைவுகூருவதும், எதிர்காலத்திலும் அவர் நன்மைசெய்வார் என்று நம்புவதும் ஏன் முக்கியம்?

பெஷாக்

இந்தப் புதிய பண்டிகை கொண்டாட்டத்தில் இரத்தம் என்ன பங்காற்றுகிறது? யாத் 12:17-23.

இந்தக் கொண்டாட்டத்தில் பலியிடப்பட்ட மிருகத்தின் இரத்தம் முக்கியப் பங்காற்றியது. இந்த விருந்தில் பங்கேற்றவர்கள் அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தை தங்கள் வீட்டுவாசலின் நிலைக்கால்களில் தெளிக்கவேண்டும். அவ்வாறு தெளிக்காதவர்களுக்கு அழிவு நேரிடவிருந்ததால், தங்களை தேவன் பாதுகாப்பாரென இவ்வாறு தங்கள் விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்தினார்கள்.

இது சவிசேஷத்தின் மிகவல்லமையான வெளிப்பாடு! பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டி பழுதற்றதாக இருக்கவேண்டும், ஏனென்றால் அது, ‘உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்துதீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக்குட்டியை’ சுட்டிக்காட்டியது. யோவான் 1:29. மிருகத்தின் இரத்தம் முக்கியப் பங்காற்றியது: அது பாதுகாப்பையும், மரணத்தில் ஜீவனின் அடையாளத்தையும் சுட்டிக்காட்டியது. ‘நீங்கள் இருக்கும் வீடுகளில் அந்த இரத்தம் உங்களுக்காக அடையாளமாய் இருக்கும்; அந்த இரத்தத்தை நான் கண்டு, உங்களைக் கடந்துபோவேன்; நான் எகிப்துதேசத்தை அழிக்கும்போது, அழிக்கும் வாதை உங்களுக்குள்ளே வராதிருக்கும்.’ யாத் 12:13.

பஸ்கா கொண்டாட்டம் சவிசேஷத்தை எடுத்துக்காட்டியது, ஏனென்றால் அது அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலை பெற்று, வாக்குத்தத்த தேசத்திற்குச் செல்வதை மட்டுமல்ல, நம்பாவங்களுக்கு இயேசு கிறிஸ்து பலியாகவிருந்ததையும், அவரது இரத்தத்தால் மூடப்படுகிற அனைவருக்கும் அவரது புண்ணியங்கள் கிடைப்பதையும் சுட்டிக்காட்டியது.

இந்தக் கொண்டாட்டத்தை மனதில்வைத்தே பல நூற்றாண்டுகளுக்கு பிறகு பவுல் இவ்வாறு எழுதினார்: ‘நீங்கள் புளிப்பில்லாதவர்களாய் இருக்கிறபடியே, புதிதாய் பிசைந்த மாவாயிருக்கும்படிக்கு, பழைய புளித்தமாவைப் புறம்பே கழித்துப்போடுங்கள். ஏனெனில் நம்முடைய பஸ்காவாகிய கிறிஸ்து நமக்காக பலியிடப்பட்டிருக்கிறாரே’ 1கொரி 5:7.

ஈஸ்ட் அல்லது புளித்த மாவு போன்றவை ரொட்டிக்கான மாவை ஆயத்தப் படுத்தப் பயன்படுகின்றன. முதன்முதலாக வேதாகமத்தில், எகிப்திலிருந்து இஸ்ரவேலர் புறப்பட்ட சமயத்தில், புளிப்பில்லாத அப்பத்தைத் தயாரித்தது சம்பந்தமாக அது குறிப்பிடப்படுகிறது. புளித்தமாவை அவர்களது வீடுகளிலிருந்து நீக்கவேண்டும். யாத் 12:8, 15-20; 13:3-7. இந்தச் சம்பவத்தில், புளித்தமாவு பாவத்தின் அடையாளமாக இருந்தது. 1கொரி 5:6-8. ஆகவே, பஸ்கா பண்டிகை கொண்டாடப்படுகிற அந்த வாரம் முழுவதும் அதைப் பயன்படுத்தக்கூடாது.

புளிப்பில்லாத அப்பமானது, எல்லா சோதனைகளையும் மேற்கொண்டு, நமக்காக தம் ஜீவனையே கொடுத்த பாவமற்ற மேசியாவைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. யோவான் 1:29; 1கொரி 5:7; எபி 4:15. இரத்தத்தில் தோய்க்கப்பட்ட ‘ஈசோப்புக்’ கொழுந்து சுத்திகரிக்கிற தேவ கிருபையை அடையாளப்படுத்தியது. சங் 51:7. சுருக்கமாக, பெஷாக் பண்டிகை, இயேசுவின் மீட்பின் பணியை வெளிப்படுத்துகிறது.

பாவத்திற்கு நிவாரணம் செய்வதற்கு இயேசு இரத்தம் சிந்தவேண்டியிருந்தது என்கிற உண்மையானது பாவம் உண்மையில் எவ்வளவு மோசமானது என்பதுபற்றி என்ன போதிக்கிறது?

ஒரு தலைமுறையிலிருந்து இன்னொன்றிற்கு

பிள்ளைகள் தேவனையும் அவரது அன்பின் பாதுகாப்பையும் அறிந்து கொள்கிற விதத்தை சங்கீதக்காரன் சொல்கிறார்: ‘உம்முடைய செயல்களை ஒரு தலைமுறை இன்னொரு தலைமுறைக்கு எடுத்துச் சொல்லும்.’ சங் 145:4. (சமகால மொழிபெயர்ப்பு.) ஒரு குடும்பம் இன்னொரு குடும்பத்திடம் தேவனையும், அவரது மகத்துவமான கிரியைகளையும், அவரது போதனைகளையும்பற்றிப் பேசவேண்டும்; வேதாகம அறிவு அடுத்த தலைமுறைக்குக் கிடைப்பதற்கு இவற்றையெல்லாம் செய்யவேண்டும்.

யாத் 12:24-28 சொல்கிற முக்கியக் கருத்து என்ன?

இஸ்ரவேலில் பெற்றோர்தாம் முதல் ஆசிரியர்கள்; அவர்கள் யாத்திராகமச் சம்பவத்தை தங்கள் பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லவேண்டும். அது வெருகாலத்திற்குமுன் நடந்திருந்தாலும்கூட அதை கடந்தகால ஒரு வரலாற்று நிகழ்வாக மட்டுமல்ல, தங்களுடைய சொந்த அனுபவமாகவும் சொல்லவேண்டும். அந்தப் பண்டிகையைக் கொண்டாடுவதன்மூலம், தங்கள் முற்பிதாக்களின் அனுபவம் போலவே தங்கள் அனுபவமும் இருப்பதை உணர்ந்து, அந்த வரலாற்றின் அனுபவத்தை தங்கள் வாழ்க்கையில் உண்மையாக காணவேண்டும். ‘நான் எகிப்தில் இருந்தேன், எகிப்தின் தேவர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டதையும் எகிப்தின் வாதைகளையும் கண்டேன், நான் விடுவிக்கப்பட்டேன்’ என்று அப்பா சொல்லுவார். யாத்திராகமப் புத்தகத்தில், பஸ்காபற்றி பிள்ளைகள் கேட்கிற கேள்விகளுக்கு தகப்பன்மார் எவ்வாறு பதிலளிக்கவேண்டுமென இரண்டுமுறை வலியுறுத்தப்படுகிறது. உபா 6:6-8; யாத் 13:14-16. எகிப்திலிருந்து விடுதலையாவதைக் கொண்டாடுமாறு இஸ்ரவேலரிடம் சொல்லப்பட்ட சமயத்தில் அவர்கள் எகிப்தில்தான் இருந்தார்கள். எனவே அந்தக் கொண்டாட்டம் முழுவதும் விசுவாசம் சம்பந்தப்பட்டதாக இருந்தது. அது குறித்த வழிகாட்டல்களைப் பெற்றபிறகு, ஜனங்கள் தங்கள் மீட்பரை ‘தலை வணங்கிப் பணிந்துகொண்டார்கள்’ யாத் 12:27. பிறகு, பஸ்கா பண்டிகையின் வழிகாட்டல்களின்படி நடந்தார்கள்.

உபாகமப் புத்தகத்தில் இஸ்ரவேலர்கள் அதை தங்களுடைய சொந்தப்பயணம்போல அனுபவித்து, சொல்லுமாறு கட்டளைபெற்றார்கள். அவர்கள் அதை தங்களது தற்கால அனுபவம்போலச் சொல்வதைக் கவனியுங்கள்: ‘என் தகப்பன் அழிவுக்கு நேரான சீரிய தேசத்தானாயிருந்தான். அவன் கொஞ்சம் ஜனங்களோடே எகிப்துக்குப்போய், அவ்விடத்தில் பரதேசியாய்ச் சஞ்சரித்து, அங்கே பெரியபலத்ததிரட்சியான ஜாதியானான். எகிப்தியர் எங்களை ஒடுக்கி, எங்களைச் சிறுமைப்படுத்தி, எங்கள்மேல் கடினமான வேலையைச் சுமத்தினபோது, எங்கள் பிதாக்களின் தேவனாகிய கர்த்தரை நோக்கிக் கூப்பிட்டோம்; கர்த்தர் எங்கள் சத்தத்தைக் கேட்டு, எங்கள் சிறுமையையும் எங்கள் வருத்தத்தையும் எங்கள் ஒடுக்கத்தையும் பார்த்து, எங்களைப் பலத்த கையினாலும், ஓங்கிய புயத்தினாலும், மகா பயங்கரங்களினாலும், அடையாளங்களினாலும், அற்புதங்களினாலும், எகிப்திலிருந்து புறப்படப்பண்ணி, எங்களை இவ்விடத்துக்கு அழைத்து வந்து, பாலும் தேனும் ஒடுகிற தேசமாகிய இந்தத் தேசத்தை எங்களுக்குக் கொடுத்தார்.’ உபா 26:5-9. மேலும் பஸ்கா சம்பவத்தை (அல்லது பரிசுத்த வரலாற்றின் ஏதாவது சம்பவத்தை) நினைத்துப் பார்த்து, அதை தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு மீண்டும் சொல்வதன்மூலம், பெற்றோரும்கூட தேவன் தங்களுக்கும் மக்களுக்கும் செய்தவற்றை நினைவுகூரமுடியும். அதைச் சொல்வதால், கேட்கிறவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, சொல்கிறவர்களுக்கும் நன்மையை உண்டாக்கும்.

தெய்வீக நியாயத்தீர்ப்பு

எகிப்தின் முதற்பேறனைத்தையும் தேவன் அடித்ததுபற்றி யாத் 12:29,30இல் வாசியங்கள். முதற்பேறுகளை குறிப்பாக தேவன் அடித்தது ஏன்? எபி 11:28.

எகிப்தின் கடைசி வாதை முதற்பேறானவைகளுக்கு சம்பவித்தன. அவை எகிப்தின் அனைத்துப் பொய்த்தெய்வங்களுக்கும், அந்தப் பொய்த்தெய்வங்களைத் தொழுத குடும்பங்களுக்கும் தேவன் கொடுத்த நியாயத் தீர்ப்பு; அவை பயனற்ற விக் கிரகங்கள்; எனவே, அவற்றைத் தொழுதவர்களின் உணர்வுகளும், விருப்பங்களும், பயங்களும் தான் அத்தொழுகையில் பிரதிபலித்தன.

முந்தின வாதைகள் காட்டினதுபோல, மக்களை இரட்சிக்க அந்தத் தெய்வங்கள் திறன்றிருந்தன. பத்தாவது வாதை எகிப்தியர்களுக்கு மிகப்பெரிய அழிவுகளை உண்டாக்கியதால், அந்த வாதையின்போது அந்தத் தெய்வங்களின் பயனின்மை மேலும் தெளிவாக விளங்கியது. 'எகிப்தின் பரந்த எல்லையெங்கும் ஒவ்வொரு குடும்பத்தின் அகந்தையும் அடக்கப்பட்டது. துயரத்தால் உண்டான அழுகுரல்களும் கூச்சல்களும் ஆகாயத்தை நிரப்பின. ராஜாவும் அரசவையினரும் தங்கள் கட்டுப்பாட்டிற்கு மிஞ்சிய அந்தப் பயங்கரத்தைக் கண்டு, முகம் வெளிற, உதடுங்கள் நடுங்க திகைத்து நின்றார்கள்.'

பார்வோனை இறுதி அதிகாரம் படைத்தவனாக, எகிப்தின் கடவுளாகப் பார்த்தார்கள்; அவனுக்கு முதல்பிறந்த குமாரன் கடவுளின் மகனாக எண்ணப்பட்டான். ஐசிஸ் தெய்வமானது பிள்ளைகளைப் பாதுகாக்கிற தேவதையாகக் கருதப்பட்டது; ஹெகெட் தெய்வமானது பிள்ளைப்பேற்றின்போது பெண்களுக்கு உதவுகிற தெய்வமாகக் கருதப்பட்டது; மின் தெய்வமானது இனப்பெருக்கத்தின் கடவுளாகக் கருதப்பட்டது. இதுபோக, இனப்பெருக்கத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட பல்வேறு கடவுள்களும் எகிப்தில் இருந்தன. அந்தக் கடவுள்கள் அனைத்தும் ஜீவனுள்ள தேவனுடன் ஒப்பிடும்போது பயனற்றவையாக இருந்தன. 'கர்த்தாவே, தேவர்களில் உமக்கு ஒப்பானவர் யார்? பரிசுத்தத்தில் மகத்துவமுள்ளவரும், துதிகளில் பயப்படத்தக்கவரும், அற்புதங்களைச் செய்கிறவருமாகிய உமக்கு ஒப்பானவர் யார்?' என்று மோசே சொல்கிறார். யாத் 15:11. 'கர்த்தர் எல்லாத் தேவர்களைப்பார்க்கிலும் பெரியவர் என்பதை இப்பொழுது அறிந்திருக்கிறேன்; அவர்கள் இடும்பு செய்த காரியத்தில் அவர்களை மேற்கொண்டார்' என்று எத்திரோ சாட்சியிட்டார். யாத் 18:11.

யாத் 1இல், இஸ்ரவேலரைப் பெலவீனப்படுத்தவும், அடக்கவும், தாழ்த்தவும் பார்வோன் கட்டளையிட அவர்களுக்கு புதிதாகப் பிறக்கிற ஆண்குழந்தைகளை எகிப்தியர்கள் கொன்றிருந்தார்கள். இப்போது தேவனுடைய தண்டனை எகிப்தின் தலைப்பிள்ளைகளுக்கு நேரிடுகிறது. விதைப்பதை அறுத்தே ஆக வேண்டும். நம்தீர்மானங்களும் நடத்தையும் விளைவுகளை உண்டாக்குகின்றன. இன்னொரு வேதனையான உண்மை, நம் தவறான செயல்களின் விளைவுகள் நம்மை மட்டும் பாதிப்பதில்லை. மற்றவர்களும், சிவசமயங்களில் அநேகரும், ஏன் ஒன்றுமறியாத பலரும் கூட பாதிக்கப்படலாம். அதுவே பாவத்தின் தன்மை.

மற்றவர்களுடைய பாவங்களால் எவ்வாறெல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள்? அல்லது, உங்களுடைய பாவங்களால் எவ்வாறெல்லாம் மற்றவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? நம்முடைய ஒரே நம்பிக்கை என்ன?

மேலும் படிக்க:

‘பஸ்காவானது எகிப்திலிருந்து கிடைத்த விடுதலையை மட்டுமல்ல, மகா விடுதலையின் நாளில் பாவ அடிமைத்தனத்திலிருந்து கிறிஸ்து தம் மக்களுக்குக் கொடுக்கப்போகிற மகத்தான விடுதலையையும் சுட்டிக்காட்டுகிற ஞாபகார்த்த பண்டிகையாகவும் வழக்கமான பண்டிகையாகவும் இருக்கவேண்டியிருந்தது. பவி ஆடு “தேவ ஆட்டுக்குட்டியை” சுட்டிக்காட்டுகிறது, அவரிஸ்தாம் நம் ஒரே நம்பிக்கை இருக்கிறது. “பஸ்காவாகிய கிறிஸ்து நமக்காக பலியிடப்பட்டிருக்கிறாரே” என்று அப்போஸ்தலன் சொல்கிறார். 1கொரி5:7. பஸ்கா ஆடு அடிக்கப்படுவதுமட்டும் போதாது; அதன் இரத்தத்தை நிலைக்கால்களில் தெளிக்க வேண்டும்; அப்போதுதான் கிறிஸ்துவினுடைய இரத்தத்தின் புண்ணியங்கள் ஆத்துமாவில் பலிக்கும். அவர் உலகத்திற்காக மரித்தார் என்று மட்டுமல்ல, தனிப்பட்ட ஒவ்வொருவருக்காகவும் மரித்தார் என்றும் நம்பவேண்டும். பாவநிவாரணபலியின் புண்ணியத்தை நாம் சொந்த மாக்கவேண்டும்’.¹

இன்றும், மிகத்தீவிர யூதர்க்கும்பத்தினர்கள் உலகம் முழுவதிலும் பெஷாக் எனப்படும் பஸ்காவைக் கொண்டாடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ‘பஸ்கா ஒழுங்கு’ என்று ஒரு நிகழ்ச்சி உண்டு, அப்போது யாத்திராகமப் பயணத்தை நினைவுகூர்ந்து, விசேஷித்த விருந்துண்டு மகிழ்வார்கள். உண்மை என்னவென்றால், யாத்திராகமகாலம் முதல் இது கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது! மிகத்தீவிர யூதர்களாலும் ஆசரிக்கப்படுகிற ஏழாம் நாள் ஓய்வுநாள் மட்டும் தான், பண்டைய காலம் முதல் ஆசரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

¹ Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, p. 277.

கலந்துரையாடக் கேள்விகள்

- 1 தலைப்பிள்ளைகளை தேவன் அடித்தார், அவர்களில் அநேகர் ‘குற்றம்புரியாத வர்களாக’ இருந்திருப்பார்கள். இதில் கர்த்தருடைய ‘நியாயத்தை’ நாம் எவ்வாறு புரிந்துகொள்ளலாம்? தேவன் அன்புள்ளவர் என்கிற மகத்தான உண்மை இதற்கு எவ்வாறு ஒத்துப்போகும்? ஜலப்பிரளயம்பற்றியும் யோசியுங்கள். இதை நாம் எவ்வாறு புரிந்துகொள்ளலாம்?
- 2 விசுவாசிகள் இயேசுவின் இரத்தத்தால் மூடப்படுகிறார்கள். அவரது இரத்தம் சகல அக்கிரமங்களிலிருந்தும் அவர்களைச் சுத்திகரிக்கிறது என்று அடையாளமாகச் சொல்லப்படுவதின் அர்த்தம் என்ன?
- 3 கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் அவரது அனுபவத்தில் பங்குபெறவேண்டும். தேவவார்த்தையே வாழ்க்கையின், செயலின் அடிப்படை ஆற்றலாகும்படிக்கு அதைப் பெற்றுக்கொண்டு, தன்மயமாக்கவேண்டும். கிறிஸ்துவின் வல்லமையால் அவர்கள் அவரது சாயலாய் மாறி, தெய்வீக சாற்றுப்பண்புகளைப் பிரதிபலிக்கலாம். கிறிஸ்துவின் ஆவியும் பணியும் அவரது சீடர்களுடைய ஆவியும் பணியுமாக மாற வேண்டும். எழுதப்பட்ட இந்த வார்த்தைகளின்படி கிறிஸ்து நம் வாழ்க்கையில் செய்வதற்கு அவரை எவ்வாறு அனுமதிக்கலாம்?